

на една огромна тълпа станало чудо. „Цигарата“ не била повлечена от вѣтъра и се поддавала на управление.

Дирижаблѣтъ развилъ 18 километра скоростъ въ часъ. Изобретателѣтъ заявилъ на журналиститѣ, че се надѣва да усъвършенствува мотора, за да развива скоростъ 64 километра въ часъ.

Дирижабла на Хайлайнъ се появилъ твърде рано и не намѣрилъ практическо приложение. На него гледали като на голѣма играчка, а не като ново срѣдство за съобщение. Хайлайнъ умрѣлъ въ 1905 година въ бедностъ. Минали нѣколко години, графъ Цепелинъ разбралъ цѣлото значение на дирижабла и построилъ своя първи „Цепелинъ“.

Опититѣ на професоръ Смирновъ. На 26 февруарий т. г. въ 11 ч. предъ обѣдъ на една улица въ Москва падналъ и умрѣлъ отъ разривъ на сърдцето непознатъ човѣкъ, 42—43 годишенъ.

Трупѣтъ на умрѣлия откарали въ една отъ градскитѣ болници, гдето двама лѣкари установили смъртта. Управителъ на тая болница е професоръ Смирновъ, познатъ съ едно свое изобретение, съ помощта на което може да накара сърдцето, което е спрѣло, отново да работи. Като му показали умрѣлия, той решилъ да опита съ него своето изобретение и веднага поржчалъ да му донесатъ уреда (апарата). Отворилъ грѣдния кошъ на умрѣлия и съединилъ сърдцето съ изнамѣрената отъ него помпа—църкало.

Точно въ 11 ч. и 45 минути сърдцето почнало отново да тупти. Въ 12 ч. и 10 минути умрѣлиятъ отворилъ очитѣ си, а следъ 2 часа той вече дошелъ въ съзнание и давалъ всички признаци на животъ.

Помпата—църкалка на професоръ Смирновъ е единъ особенъ уредъ, който отъ една страна чрезъ кжси радиовълни кара сърдцето да прави равномерни (ритмични) движения, а отъ друга страна замѣства спрѣлото кръвообращение съ течение на „физиологически разтворъ“. Следъ като правилъ много опити съ кучета, професоръ Смирновъ приложилъ своето изобретение и къмъ човѣци и то винаги съ успѣхъ.